

ACOLADA

6

REVISTĂ LUNARĂ DE LITERATURĂ ȘI ARTĂ

Apare sub egida Uniunii Scriitorilor din România

Editor: Asociația Societatea Literară Acolada
nr. 6 (175) iunie 2022 (anul XVI) 20 pagini

Acest număr a fost tipărit cu sprijinul Consiliului Județean Satu Mare

Director general: Radu Ulmeanu ~ Director: Gheorghe Grigurcu

Nicolae Roșu: Eva (Bronz)

Gheorghe Grigurcu: *Ultimul I.D. Sîrbu*
Dumitru Augustin Doman: *O metaforă bătrână și aproape surdă*

C.D. Zeletin: *Cu gândul la profesorul Valeriu Rusu (II)*

Tudorel Urian: *Omul vulnerabil*

Adela Rachi: *Poezii*

Ionel Bota: *Despre scrisul pasiune...*

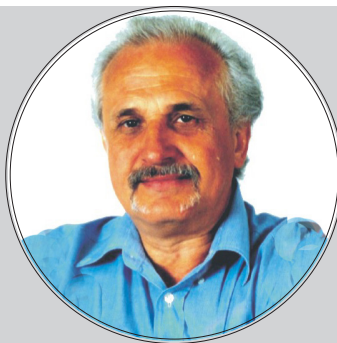
Zenovie Cărlugea: *Poezia ca simplitate gravă și terapeutică urgentă*

Constantin Trandafir: *IULIAN MOREANU. Imaginarul și surpriza*

Constantin Călin: *Jurnal despre Bacovia (IX)*

Poezie și Filosofie

Într-o carte apărută acum doi ani a criticului și istoricului literar Theodor Codreanu*, am găsit un pasaj ce mi-a amintit de o poezie a mea scrisă în 1973 care, din motive de cenzură, n-a putut apărea decât mult mai târziu, în antologia „Laptele negru” (Editura Brumar, 2008), reluată în antologiile „Ospețele iubirii” (TIPO MOLDOVA, 2012) și „O sută și una de poezii” (Editura Academiei Române, 2021).

NE E DAT SĂ TRĂIM

Nouă ne e dat să trăim
orgasmul universului
în îmbrățișarea lui cu neantul
și tășnirea fierbinte a luminii
care ne spală obrajii.
Vino, iubito, mâinile mele sunt albe,
carnea ta e subțire și rece
și pământul agonic trece prin noi.
Vino, ochii mei sunt deschiși
și văd cum tășnesc razele stelelor,
văd constelațiile ingenuncheate
în brațele nopții.
Carnea ta este atât de subțire
că se vede bezna din spatele ei.
Vino, mâinile mele sunt albe
și-mi împrăștie ochii raze fierbinți.
(1973)

Iată și pasajul despre care vorbeam:

Ștefan Lupașcu, precursorul transdisciplinarității, începe identificarea în starea T, cea de a treia materie, a terțului ascuns, ca afectivitatea ontologică (Ștefan Lupașcu, „Omul și cele trei etici ale sale”, Editura Ștefan Lupașcu, Iași, 1999, p. 80). Filosoful convine cu Eminescu: „antitezele sunt viața”. Între Eros și Thanatos se ascunde afectivitatea ontologică, care e dincolo de sexualitate (deși vecină cu ea) și de moarte. (...) În trialogul din ultima parte a cărții, la care iau parte Ștefan Lupașcu, Solange la Mailly-Nesle și Basarab Nicolescu, cel din mijloc este aprobat de Ștefan Lupașcu atunci când emite ipoteza celei de a patra materii, care nu e materie ci afectivitate ontologică, orgasmul lui Dumnezeu. „Pentru mistici – zice Lupașcu – există un orgasm al lui Dumnezeu, această a treia etică religioasă este însăși etica dragostei”,

cine vine aici

cine vine aici vrea să afle ceva despre mine
n-ar fi cu mult mai ușor să întrebe de tine?
nici îngerul păzitor nu-ți poate transcrie gândurile
ce-ai să faci cu toate darurile primite la naștere
cu imaginile
rămase în mintea ta încă din copilărie
vei vedea în curând
cum toamna își macină frunzele
vei vedea un poet singur
cumpărându-și o altă viață
în paharul cu whisky

straturile sufletului tău
prinse într-un singur suspin

te pregătești zi de zi
în taină
să visezi pentru ultima dată –
un punct negru cât tot universul
să îngâni o singură voce
să închizi ochii
o ușă să se deschidă
ultimii ochi
în ochii tăi să rămână

un nume

numele mamei – încrustat elegant
pe un monument de culoarea laptelui

numele meu – într-un șir lung de nume
deja uitate

cine sunt eu nu e același lucru
cu cine cred eu că sunt

semnez simplu de la stânga spre dreapta
A de la *A-de-la*

potrivesc cuvintele după sunetele lor
cred în miracole

ajung întotdeauna puțin mai târziu
decât ceilalți

ascult cu mare atenție mesajele
găsite în sticle ciobite

zi de zi urmăresc cerul dens
ameț

VOCI PE MAPAMOND. AMY SMALL-McKINEY

Poetă, eseistă, consilier pe probleme de familie și copii (Master în Neuropsihologie clinică, Universitatea Drexel, Statele Unite). S-a specializat în Poezie și Traducere, urmând cursurile oferite de Drew University. Volume publicate: Viața e perfectă / Life is Perfect (Book Arts Press, 2004); Trupul capitulării/ Body of Surrender (Finishing Line Press); Clar de lună, Îngheț/ Clear Moon, Frost (Finishing Line Press, 2009). De două ori a fost nominalizată la Premiul Pushcart (2004, 2006). Multe dintre poemele ei au fost publicate în reviste din țară și străinătate (The Cortland Review, The Pedestal Magazine, ForPoetry, Elixir Press, Mad Poets Review, upstreet, Rio Grande Review, and Wild River Review, Blue Fifth Review, APIARY, Philadelphia Stories, SAND- Berlin’s English Literary Journal, and the July/August issue of the American Poetry Review), și în două antologii (Veils, Halos, and Shackles: International Poetry on the Abuse and Oppression of Women, Edited by Charles Fishman and Smita Sahay, and BARED: Contemporary Poetry and Art on Bras and Breasts, Edited by Laura Madeline Wiseman (Les Femmes Folles Books)]. Susține și desfășoară activitate organizată, gen workshop, în direcția poeziei, în Philadelphia. Locuiește în Blue Bell, PA, Statele Unite.

Către/ Departe

Ocean
Dacă fredonez, nu te aud. Dacă tac, eu sunt tu. Dacă închid ochii, închid soarele. Deși știu că tu ești tu, cu mine sau fără mine, nu e nimic personal în asta. Aici, lângă tine, el e piesa care îmi lipsește. Face cu mâna de la balconul etajului douăzeci și patru, apoi face o poză care seamănă cu un punct, spunându-mi că sunt eu. Sunt golită cu totul, mai puțin de dragoste, uitasem.

Picioare, Mers
Mă conduci pe lângă trandafiri, o

